

N:o 2.

Ank. till Riksd. Kansli den 12 Mars 1883, kl. 2 e. m.

Betänkande, i anledning af väckt förslag angående användande af en del af afgifterna för bränvins tillverkning och försäljning till nykterhetens befrämjande.

Uti en inom Andra Kammaren väckt motion, N:o 40, har Herr J. Jonasson i Gullaboås hemställt, det Riksdagen måtte besluta,

att af de till statskassan inflytande bränvinstillverkningsskatter $\frac{1}{2}$ procent ställes till Kongl. Maj:ts förfogande, för att af högst densamme användas på sätt lämpligt synes till nykterhetens befrämjande;

att likaledes af de städer och kommuner tillkommande bränvinsförsäljningsavgifter och andra vinstmedel af bränvinsförsäljningen $\frac{1}{2}$ procent alltid och före någon fördelning till kommunerna, hushållningssällskapen eller landstingen skett, afsättes, för att af landstingen eller i städer, som ej deltaga i landstingen, genom dess stadsfullmäktige användas på sätt lämpligt finnes till samma ändamål eller till inskränkning och förhindrande af starka dryckers bruk och missbruk.

Till stöd för sitt förslag anför motionären, att då oaktadt det arbete, som med anledning af 1877 års Riksdags skrivelse nedlagts på bränvinslagstiftningens område, man icke, åtminstone under den närmaste framtiden, syntes hafva att af nämnda lagstiftning förvänta något kraftigare botemedel mot missbruket af spritdrycker, det vore så mycket angelägnare att på allt sätt understödja dem, som på öfvertygelsens väg söka främja nykterhetens utbredning. Särskildt borde man genom att

på sätt motionären föreslagit använda en del af den inkomst, som härflyter af tillverkning och försäljning af bränvin, söka skingra den allmänt utbredda misstron, att vår nuvarande bränvinslagstiftning afser mindre att gagna sedliga intressen än att bereda vinst åt stat och kommun. De medel, som till ifrågavarande ändamål skulle anslås, tänker sig motionären böra användas till utsändande af nykterhetspredikanter, till spridande af skrifter i dylik anda, till inrättande af läse- och samlings-salar och till beredande af ekonomisk uppmuntran åt personer, som längre tid afhållit sig från spritdryckers förtärande o. s. v.

Utskottet medger visserligen, att det i vissa fall kan vara lämpligt att understöd af allmänna medel lemnas till enskilde eller föreningar, som verka för nykterhetens befrämjande, men då Kongl. Maj:t kan af tillgängliga medel utdela sådant understöd, samt då landsting och stadsfullmäktige, hvilka förfoga öfver ej obetydliga belopp af bränvinsförsäljningsmedel, ej lära undandraga sig att understödja sådan verksamhet i det af motionären omnämnda syfte, hvaraf ett verkligt och varaktigt gagn kan vara att förvänta, finner Utskottet det ej vara af behovet påkalladt att till ifrågavarande ändamål anvisa någon viss procent af afgifterna för bränvins tillverkning och försäljning.

Utskottet hemställer därför,

att Herr Jonassons förevarande motion ej må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 12 Mars 1883.

På Utskottets vägnar:

A. G:son Bennich.